జిజ్ఞాస

పరబ్రహ్మం తత్వం

"మాన్స"

ఔను. నిజంగానే. పరబ్రహ్మం, సుదీర్ఘాలోచన తర్వాత, తాపీగా ఘాటుగా వెలిబుచ్చే ప్రతీ అభిప్రాయంతోటీ ప్రపంచంలో అనుభవం గల ప్రతీమానవుడూ అంగీకరించవలసిందే. సాధారణంగా ఏవిషయం విన్నా వెంటనే తన ఉద్దేశం తెలియబర్చడు. 'మూడో ప్రపంచయుద్ధం వచ్చేలావుంది' అంటే వూరుకుంటాడు. ఏమీ మాట్లాడడు. నాలుగురోజులు పోయాక ఏ పేకాట దెబ్బలాట సమయంలోనో నాటొత్తుగా - 'మూడో ప్రపంచయుద్ధం రాదోయ్ - ప్రపంచ పరిస్థితులు వీలుపడనివ్వవ్' అనేస్తాడు. ఈ తాడుకి బొంగరం నాలుగురోజులక్రితం ఎవరో అన్నమాట.

వివాహాలూ, యువకులూ, ఆదర్శాలూ వీటిని గురించి చర్చలో ఓసారి అన్నాడు - యువకులు తమ ఆశయాలు నెరవేర్చుకోగల మనోవడం వట్టిపోకపాటు. ఎన్నో కలలు కంటూంటారు. అవన్నీ మేడల్లాగ స్థిరంగా ఉన్నట్లు కనిపిస్తాయి. సఫలమైపోయాయి అనుకుంటూంటారు. తమ ప్రాణమిత్రుడన్న వాడితో 'ఒరేయ్ ఫలానా అమ్మాయిని ప్రేమించానురా. ఆమె నాకోసం ఏత్యాగమైనా చెయ్యటానికి సిద్ధంగా వుంది. ఏమంటావ్' అంటారు.

'పెళ్ళిచేసుకో' అంటాడు వాడు, తను వాడు కాదుకనక, ఆసమస్య తనది కాదు కనక - ఏదో ఆదర్శాన్ని నిలబెడుతున్నా ననుకొని.

'ఔను, అదే ఆలోచిస్తున్నాను' అంటాడు.

'పదిహేనురోజు లౌతుంది, ఇరవైరోజు లవుతుంది, నెల్లాళ్ళవుతుంది. ఇంట్లో పెళ్ళిగొడవల చర్చ లవుతున్నాయని తనకి తెలుసు. కాని తనేం పట్టించుకోడు, గదిలో కూర్చుని మహావ్యథ పడిపోతాడు. పాసి పడిపోతున్నా ననుకుంటాడు. ఇంట్లోవాళ్ళు చివరకి వాడితో చెప్పేస్తారు ... 'అమ్మాయీ - అయిదువేలూ, పట్టుపంచలూ, వెండిచెంబులూ...' అని మాట్లాడడు. ఒకవేళ మాట్లాడినా 'ఇప్పుడే యెందుకు పెళ్ళి? అంటాడు. అంతే, జరిగిపోతుంది. స్నేహితులంతా బాగానే వుందంటారు. అంతా అప్పుడే నాడి ప్రేమవిషయం మరిచిపోయారు. పెళ్ళయిపోతుంది దిగ్విజయంగా. మరో రెండేళ్ళు పోయాక ఎవరితోనో అంటాడు -

'ఆబ్బే, యిష్టం లేకపోతే తల్లిదండ్రుల అభిమతానికి బలయిపోకూడదు యువకుడు... ఉదాహరణకి నేనున్నా ననుకోండి ..' నను జీవితంలో ఓ అమ్మాయిని ప్రేమించాననీ, తనపెళ్ళి తన కిష్టంలేనిదనీ గొప్పగా చెప్పుకుంటూంటాడు...

సుదీర్ఘోపన్యాసం అవుతూంటే వెంకట్రాముడు కసిగా అన్నాడు-'ఇష్టమున్నది వుంటే మార్గమే లేదంటావా?' ఆంగ్లసామెతని తర్జుమా చేస్తూ.

'ఏం రామకృష్ణ ఉదాహరణ చాలదా?'

వెంకట్రాముడు తొట్రుపడ్డాడు—'అది వేరులే... అయినా పట్టుదలతో—'

'ఏం, రామకృష్ణ కన్నానా ఏమిటీ? ఓయబ్బో' ఈసడింపుగా అనేశాడు. మరి మాటాడలేదు వెంకట్రాముడు. సభికులు నోరెత్తలేదు. ఒక్కసారి పరబ్రహ్మం గర్వంగా ఎడంకన్ను చిటించి సిగరెట్ పొగ చిక్కగా వొదిలాడు.

* * *

నాకు తెలుసు, పరబ్రహ్మం తన పాయింటు నెగ్గించుకునేందుకు జరిగిన విషయాన్ని కాస్త తప్పు బద్దీలు తొక్కిస్తూంటాడని. అంతా జరిగిన విషయం జరిగినట్లుగానే చెప్పేస్తూ ఎక్కడో పెడతాడు చిన్నముడి-దాంతో అతను రాదల్చుకున్న అభిప్రాయానికి చక్కగా అమరిపోతుంది ఉదాహరణ. అయినా రామకృష్ణుడి విషయం ఏమిటో నామనస్సు చాలా పీకింది. సంగ

ఏమిటో తెలుసుకుందామని మూడోరోజు పరబ్రహ్మం దగ్గరికెళ్లాను.

విషయాన్ని ఎలా ఎత్తడమో బోధపడింది కాదు. 'ఏమిటీ రామకృష్ణ సంగతి?' అని ప్రశ్నించానా అంటే తెలుసు, ఏం జరుగుతుందో-'ఏముందీ - వాడి ప్రేమా, పెళ్ళి సంగతి. చివరకి వచ్చినట్టు పెళ్ళి చేసుకున్నాడుగా పక్కింటి అమ్మాయిని' అని ఊరుకుంటాడు. నాకు కావలసింది 'చివరకి' ముందు జరిగిన సంఘటనలు-వాటి విషయం నోరు మెదపడు.

అంచేత, ఓ పద్ధతిలో ప్రశ్నలు ప్రారంభించి, చివరకి వాణ్ణి ఉపన్యాసధోరణిలోకి దింపాలి.

'మొన్న నువ్వన్నదాంట్లో పూర్తిగా ఏకీభవిస్తేనే బావుంటుందనిపిస్తోంది.

ఏ విషయం?'

'అదీ- పెళ్లిళ్ళూ, ప్రేమా గురించి.'

'కాదు మరీ. మనం గాలిలో ఆలోచించి లాభంలేదోయ్. కూర్చుని ప్రేమగాథలు వ్రాయటం అనుకున్నారు కాబోలు. సమస్య ఎదుర్కొన్న వాడికి తెలుస్తుంది దానిసత్తా. చూడు. రామకృష్ణ పేరెత్తగానే ఒక్కడేనా నోరెత్తేడేమో. అంతే ఠక్కున మందులా కట్టింది జాడ్యం.'

'అయితే రామకృష్ణ విషయంలో ఏదో కాస్త గొడవ జరిగిందన్నమాట.'

'కాస్త ఏమిటీ బోలెడు గ్రంథం.'

ఆగాడు. నా ప్రాణం గుటుక్కుమంది. ఇంక వీడేమీ మాట్లాడ్డేమో ఆ విషయం——

'నీకు తెలియదన్నమాట అయితే' అన్నాడు మళ్ళీ.

'అబ్బే...అసలు తెలియదు' తొందరగా అన్నా.

'ఏముందీ- కాలేజీలో రాధని ప్రేమించాడు. ఓ సంవత్సరం గడిచిన ప్రతీవాడూ కాలేజీలో ఇదే అనుకుంటూంటాడు - తను ఎవర్నో ప్రేమించానని. రాధది అసలే తలతిరుగుడు వ్యవహారం. తెలుసుగా నీకు ఆమెసంగతి? సరే- మనవాడు డజనున్నర లేఖలు కురిపించాడు. చివరకి ఆ అమ్మాయి కాలేజీలో వీణ్ణి ఆపి, 'ఏమిటీ గొడవ? ప్రేమిస్తే ప్రేమించు- ఈ ఉత్తరాలెందుకూ వ్రాయటం?' అంది.

'మరి... తెలుపుదుచెయ్యటం ఎలా?' అన్నాడట వీడు ధైర్యం చిక్కబట్టుకుని.

'నాకేం బాగాలేదు ఈ వరస' అంది ఆమె.

'నేను మానలేను. నా హృదయరాజ్ఞివి నీవు' అనో ఏదో అనుంటాడు.

వాడు మాత్రం మరెవళ్ళతోటీ చాలాకాలందాకా చెప్పలేదు తన ప్రేమవిషయం. కాని రాధ ఊరుకుంటుందా - నన్ను ఫలానావాడు ప్రేమిస్తున్నాడు, నాకు ఫలానావాడు ప్రేమలేఖలు వ్రాస్తున్నాడు అని చెప్పుకోవడం అదో ఆనందం, గర్వం. ఎవడో ఒకడు తన వెనకాల తిరుగుతున్నాడు, తనకు స్థానం గొప్పవాళ్ళ ప్రపంచంలో ఏర్పడింది అని చెప్పుకుంటూండడం.

సరే, పాకిపోయింది కాలేజీ అంతాను.

సరిగ్గా నేను జోస్యం చెప్పినట్టే అయింది. ఎవరో తేల్చిఅడిగేశారు వాణ్ణి సంగతేమిటీ అని. 'ఛీ' అన్నాడు వాడు...నాకు తెల్సు, వాడలానే అంటాడని...'నేను ఆమెను చెల్లెలుగా ప్రేమిస్తున్నాను' అన్నాడు - పరిస్థితుల్ని ఎదుర్కోవలసి వచ్చినప్పుడు అందరు ప్రేమికుల్లాగా...వాడు రాధని ప్రేమించటం లేదని ఎంతో మందికి హృదయభారం తీరింది. కాని నన్ను మస్కా కొట్టించలేడుగా వీడు? వీళ్ల సంగతి మనకి భూతభవిష్యత్తులు తెలుసు.

'నీకీగొడవలన్నీ ఎలా తెల్సు?' నేను అన్నాను.

'అడ్డు ప్రశ్నలు వెయ్యకోయ్......ఎలా తెలుస్తేయేం? నోరుమూసుకు వినంతే...'

చివరకోరోజున ఆమెను గొడవ తేల్చి వెయ్యమని అడిగేశాడు. ఆమె అన్నదికదా...'ప్రేమించావు, బాగానేవుంది కాని-మీ నాన్నా అమ్మా ఒప్పుకుంటారా, మా నాన్నా అమ్మా ఒప్పుకుంటారా?'

'ఓస్, అదెంతా?' అన్నాడు వీడు.

'నీదృష్టిలో మీ నాన్నా అమ్మా అంతేయేమో కాని, మా అమ్మా నాన్నా గురించి నువ్వు ఎలా అనగలవ్?'

'అంటే వీటన్నిటికన్నా ప్రేమ గొప్పది కాదా?' అన్నాడు వీడు.

ఆమెకేం సమాధానం చెప్పాలో బోధపడలేదు. 'సరే చూద్దాంలే' అంది ఆమె.

ఒకటి రెండు నెలలయాయి. ఇంకా 'సరే చూద్దాంలే'దగ్గరే వుంది వ్యవహారం. వీడికి ఓపిక తగ్గిపోయింది. ఎందుకో తెలుసా—

ఇంటిదగ్గర ఘోరంగా దెబ్బలాడుతున్నాడు. ఏమయినాసరే వాళ్ళింటిపక్క అమ్మాయిని పెళ్ళాడనని. తన జీవితం అంతటితో ఆఖరు అన్నాడు. నూతిలో దూకుతా నన్నాడు. తను కన్న కలలన్నీ కల్లలవటం ఎంతమాత్రం ఒప్పు కోన నన్నాడు. ఏమీ చదువూ సంస్కారంలేని పిల్లల్ని తను పెళ్ళాడ నన్నాడు. ఇతర ప్రేమికులకీ వీడికీ తేడా ఏమిటంటే, వీడు అందరిలాగ స్నేహితులతో మాత్రమేకాకుండా, నాన్నతోటి కూడా వాదంలోకి దిగాడు.

వాళ్ళ నాన్న ఉపన్యాసాలన్నీ జాగ్రత్తగా విన్నాడు. వినివిని చివరకేమన్నాడో తెలుసా...'పోవోయ్ కుర్ర కుంకా నీ కేం తెలుసు.'

మనవాడికి పిచ్చెత్తింది. చివరికి నాన్నే గెలిచేలా వున్నాడు. నాన్న ఓడిపోతానేమో అని ఎప్పుడూ ఆలోచించినట్లే కనపడదు. తననో గడ్డిపోచ కిందకూడా ఖాతరు చెయ్య లేదు నాన్న.

వీడికి ఆవేశోదం అనిపించింది. తన విషయం నాన్నకూడా ఏదో ఆలోచిస్తున్నట్లు కనిపిస్తే వీడికి కాస్త గర్వంగా వుండేది. కాని అదీ దక్కకపోయె.'

చివరికి రాధ అడిగింది పిచ్చి-'నీ పెళ్ళటగా?' అని.

'ఎవరికీ, నాకా?' అన్నాడు.

'చాల్లేవోయ్. ఊళ్ళో అందరికీ తెలిస్తే దకు తెలియదట...భయమెందుకూ...చెప్పు నా దగ్గర.'

'నిజమే. మా నాన్నా అమ్మా పట్టుదలగా ఉన్న మాట వాస్తవమే.'

'అయితే, ఓస్ ఇకొంతా వగ్గరనుంచి ఇక్కడ కొచ్చావన్నమాట.'

'అయితే నేను వాళ్ళమాటలకి లొంగిపోతా ననేనా నీ వుద్దేశం!'

రాధకి ఏం చెప్పాలో తోచింది కాదు. 'సరేలే చూద్దాం' అంది.

రామకృష్ణుడికి, తన ప్రేమని నిలబెట్టుకోవటంకన్న, మాట నిలబెట్టుకోవటం అవసరమైంది చివరకి.

సరాసరి నాన్నదగ్గరికి వెళ్ళాడు. 'నాకీ పెళ్ళి అక్కర్లేదు' అన్నాడు.

'మరి?' అన్నాడు నాన్న.

'అసలు చేసుకోనే చేసుకోను' నాన్నతో రాధని ప్రేమిస్తున్నానని మాత్రం చెప్పడు. అసలు పెళ్లే చేసుకోనూ అని ఎవరేనాఅంటే,ఒకటే నిర్ణంచేసుకో-వాడు పోరాటంలో సగం అప్పుడే ఓడిపోయాడని.

'తరవాత?' అన్నా నేను.

'తరవాత ఏముంది? పెద్దలు నిశ్చయించిన శుభ ముహూర్తానికి దిక్కులుపిక్కటిల్లే సన్నాయి రండోళ్ళతో, సకుటుంబంగా వచ్చిన బంధు మిత్రుల సమక్షాన రామకృష్ణ పక్కయింటివా రమ్మాయిని చక్కగా పెళ్ళి చేసుకున్నాడు.'

'రాధ ?'

'నేను రామకృష్ణ విషయం మాట్లాడుతున్నది. రాధెవరు? కథలో ఎప్పుడో ఐపోయింది ఆ పాత్ర...'

'మరీ-?'

'మరీ లేదు గిరీ లేదు. ఇంతేరా అబ్బాయ్. వీళ్లు తెలివితక్కువగా ప్రేమించాం అనుకొని నలుగురితో చెప్పుకునేటందుకు. స్నేహితులే మనుకుంటారో తెలుసా...రామకృష్ణా, రాధా విపరీతంగా ప్రేమించుకున్నారనీ, అసలు పెళ్లి అయిపోయేదేకాని వాళ్లనాన్న ద్రోహి అయి ఇదంతా చేశాడనీ. మరో రెండేళ్లు పోయాక— నేను రాధను ప్రేమించే రోజుల్లో...అని ఉపన్యాసం దంచడానికి బోల్డంత మేటరు.'

'అదికాదురా...మరీ ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకున్న వాళ్ళసంగతి? ఉదాహరణకి రమణ ఉన్నాడనుకో—'

పరబ్రహ్మం ఏమీ తడుముకోలేదు. 'వాళ్లు మానవాతీతుల్రా ...' సమస్య తేల్చేశాడు. చిక్కు విడిపోయింది. 'కాకపోతే వాళ్ళనాన్నలు పట్టి చపట లన్నమాట.'

ఇంతకీ రామకృష్ణ యీ విషయంలో ఎక్కడ నన్ను పట్టాలు తప్పించాడో బోధపడలేదు. ఎక్కడో తప్పించే వుంటాడు. వాడితత్వమేఅంత.